

[Johs. Christiansen.]

lerne ret meget udover, hvad der i øjeblikket er gældende indenfor arveklasse A, kan vi, som allerede sagt, formentlig tale om.

Man kan ikke lukke øjnene for, at hvis arven fremtræder i skikkelse af fast ejendom eller forretning, vil der under visse omstændigheder kunne opstå ikke helt ringe vanskeligheder for dem eller den, der skal udrede arveafgiften. Dels under hensyn hertil og ikke mindst til det, jeg sagde før om opsparingslysten og om nødvendigheden af at skaffe øgede beskæftigelsesmuligheder for de store årgange m. m., var det måske umagen værd at overveje en gang eller to, om det ikke kunne være nyttigt at underkaste lovforslagets afgiftsregler med hensyn til første arveklasse visse ændringer. Da jeg finder det noget betænkeligt at pålægge beløb, der gives til særlige formål i form af legater o. lign., afgift, må jeg ganske forbeholde mig min stilling til denne del af lovforslaget.

Sammenhængen mellem beskatning af arv og af formue giver anledning til at stille ministeren det spørgsmål, om han i forbindelse med det foreliggende lovforslag har gjort sine tanker om at ændre formuebeskatningen på en sådan måde, at formuer af væsentlig større beløb end de 20 000 kr., som nu er grænsen, gøres skattefrie.

Med disse bemærkninger skal jeg iøvrigt anbefale, at man i udvalget hjælpes ad med at få det bedst mulige ud af sagen, og hertil kan jeg tilsiige mit partis medvirken.

Ingmar Wagner: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Alfred Jensen, ikke kan være tilstede under denne debat, skal jeg ganske kort henvise til de synspunkter, vort parti fremførte ved behandlingen af lovforslaget i forrige samling, og iøvrigt kun sige, at vi ser med velvilje på dette forslag til lov om ændringer i lov om afgift af arv og gave, men finder, det er en dårlig ordning, at det forbindes med „Ungdommens uddannelsesfond“. Det skal ikke forstås på den måde, at vi mener, de midler, arveafgiftsloven vil indbringe, ikke bør gå til ungdommens uddannelse. Det, vi er nervøse for, er, at det kommende udvalgsarbejde skal føre til, at man begrænser sig hertil. Som jeg sagde under behandlingen af den forrige sag på dagsordenen, vil de penge,

der kommer ind ad denne vej, ikke være nok til dækning af udgifterne til „Ungdommens uddannelsesfond“.

Søren Ølesen: Hvor det drejer sig om livsarvinger og om den nærmere slægt, må det være helt naturligt, at arveafgiften er den lavest mulige; derfor kan vort parti være tilfreds med, at der foreslås en mindre nedsættelse af arveafgiften indenfor den nærmeste slægt, når det drejer sig om arv op til 50 000 kr. Derefter kommer der imidlertid en ret betydelig stigning, som der er grund til at nære nogen betænkelighed overfor, ikke alene fordi arvtageren måske i nogle tilfælde, som allerede påpeget fra anden side, kan få vanskeligt ved at udrede det kontante beløb, men også fordi man kan sige, at i arveklasse A er slægtsforholdet så nært, at det er berettiget, at arveafgiften bliver så lav som muligt. Man kan sige, at forholdet er noget anderledes, når det drejer sig om fjernere slægtninge og særlig om arvinger, som slet ikke er beslægtet med arveladeren. Mange formuer er blevet indtjent gennem særrettigheder, og vort parti har gentagne gange understreget, at vi gerne så sådanne særrettigheder ophævet, hvorved det ville blive vanskeligt at samle de store formuer. Man vil nu bagefter søge at bøde på dette urimelige forhold ved at forhøje arveafgiften, men dette rammer i nogen måde i flæng. Vi kan desværre ikke efterspore, i hvert fald ikke i ret mange tilfælde, hvordan pengene er tjent. Der er måske ikke så meget at sige til, at samfundet her vil have en større afgift end tidligere.

Jeg har allerede nævnt det en gang i dag og vil gerne gøre opmærksom på det igen, at når en formue testamenteres til almennyttige, til kulturelle eller sociale formål, kan der være grund til at nedsætte arveafgiften ret betydeligt. Jeg lagde med glæde mærke til, at det ærede medlem hr. M. Larsen var inde på samme tanke og også mente, at finansministeren vist kunne give afkald på noget af arveafgiften i sådanne tilfælde, idet samfundet her aflastes for pligter, som det ellers skulle opfylde. Jeg giver derfor gerne påny min tilslutning til, at denne sag tages op til nærmere overvejelse.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke for tilslutningen til forslaget,